

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, ඔබ 100% සියලු ගුණධර්ම වලින් පිරී සිටිය යුතුයි. ඔබ කොතරම් දුරට පිවිතුරු වී ඇතිද කියා, ඔබගේ හඳවත් කැඩපතේ බලන්න.

ප්‍රශ්නය: ඔය දරුවන් දිනපතා සමරන්නේ කුමන උත්සවයද, එමෙන්ම ලෝකයේ මිනිසුන් දිනපතාම සමරන්නේ කුමන උත්සවයද?

පිළිතුර: ඔබ දිනපතාම දේවතා ධර්මය ස්ථාපිත කිරීමේ උත්සවය සමරයි, එනම්, භාරතය දිව්‍යලෝකය බවට පත් කිරීමේ උත්සවය. ඔබ දිනපතාම මනුෂ්‍යයන්, දේවතාවන් බවට පරිවර්ථනය කිරීමේ අංකුරය, පැල කළ යුතුයි. ඒ මිනිසුන් වනයක, කටු අංකුර පැල කර, එය ගස් සිටිවීමේ උත්සවයක් ලෙස හඳුන්වයි. ඔබ දිනපතාම කටු, මල් බවට පරිවර්ථනය කිරීමේ උත්සවය සමරයි. ඔබ මෙන් වෙනත් කිසිවෙකුට, මෙවන් උත්සවයක් සැමරිය නොහැක.

ගීතය: ඔබගේ හඳවත් කැඩපතේ ඔබගේ මුහුණ බලන්න.

මිමි ශාන්ති. මෙය පැවසුවේ කවුද? මෙහි, එය පියා සහ දරුවන් අතර පොද්ගලික හමුවකි. ඔය දරුවන්ට දැන් දැකිය හැකි දිව්‍යමය ඇස, දැනුමේ තෙවැනි ඇස ලැබී තිබේ, මන්ද සියලුම ජීවත්ම අපවිත්‍ර මෙන්ම පාපකාරීය. අපවිත්‍ර අය පිවිතුරු කිරීමට පියා ශ්‍රීමත් ලබාදෙයි. ඔබට ශ්‍රීමත් ලබා දෙන්නේ කවරෙක්ද කියා ඔබ වටහාගත යුතුයි. ඔය ජීවත්මයන්ට කතා කරන කෙනා, ඔහුයි. ඔවුන්ගේ සිරුරු තුළින්, ඔවුන් යහපත් හෝ අයහපත් ක්‍රියා සිදුකර තිබේද කියා, ජීවත්ම දන්නවා. බාබා දැන් ඔය දරුවන්ට මෙම වැටහීම ලබා දෙනවා. ඔබ සියලු දෙනාම අපවිත්‍රව සිටි බව නියතයි. ඔබ දැන් කෙතරම් දුරට පිවිතුරු වී සිටීද, එමෙන්ම ඔබ කෙතරම් දිව්‍යමය ගුණදම් ධාරණය කර තිබේද කියා, ඔබට දැන් දැකිය හැක. ඔබට දිව්‍යමය ගුණධර්ම ධාරණය කරගැනීමට දිරිමත් කරන කෙනා, පියා, සියලු ගුණදම්වල සාගරයයි. ඔහු මෙහි අසුන්ගෙන ඔබට විස්තර කරයි. මිනිසුන් ගායනා කරන්නේ: මට ගුණදම් නොමැත. අපට ගුණදම් නැහැ. ඔවුන් තමන් ගැන පවසන්නේ ඔවුන්ට කිසිදු ගුණදම් නොමැති බවයි. ඔය දරුවන් දැන් 100% සියලු ගුණදම් වලින් පිරිසුන් විය යුතුයි. ඔහු පවසන්නේ: ඔබගේ හඳවත් කැඩපතේ බලන්න. ඔබට ශ්‍රී ලක්ෂ්මී හෝ ශ්‍රී නාරායන් විවාහ කර ගැනීමට හැකි වන්නේ, ඔබ සියලු ගුණදම් වලින් පිරුණු විට පමණයි. ප්‍රථමයෙන්ම ඔබ පියාගේ හැඳින්වීම ලබා දිය යුතුයි. ඔහු අසීමිත පියා වන අතර ඔබ මෙසේ ගායනා කරන්නේ ඔහුටයි: මවත් ඔබයි, පියාත් ඔබයි. පරම පියාගේ බොහෝ වර්ණනා තිබේ. මිනිසුන් පවසන්නේ: ශිවාට නමස්කාර වේවා. දිව්‍යලෝකයේ නිර්මාණකරු ඔහුයි. අපට අභිචාර්යෙන් පියාගෙන් උරුමය හිමි කරගැනීමට අයිතියක් තිබේ. අසීමිත පියාගේ උරුමය වන්නේ ඔහු අපට ලබා දෙන, දිව්‍යලෝකයේ ආධිපත්‍යයයි. භාරතයට දිව්‍යලෝකයේ ආධිපත්‍යය තිබුණු නමුත් එය දැන් නොමැත. එයට, පියාගෙන් එය නියත වශයෙන්ම හිමි විය. භාරතය, සත්‍යයේ දේශය බවට පත්වෙයි. මෙය සත්‍යය වන ශිව බාබාගේ උපන් ස්ථානය බව, කිසිවෙකු නොදනී. ශිව රාත්‍රිය සිහි කෙරෙයි. එය කුමන රාත්‍රියද? ඔවුන් ක්‍රිස්ණාගේ රාත්‍රිය මෙන්ම ශිවාගේ රාත්‍රියද පෙන්වයි. ක්‍රිස්ණා, ඔහුගේ මවගේ කුසයෙන් උපත ලැබුවා. ශිව බාබාට ජන්මාශ්ටමී තිබෙන බව ඔබ නොකියයි. ශිව බාබා පැමිණෙන්නේ, එය බ්‍රහ්මාගේ රාත්‍රිය වන විටයි. රාත්‍රියට පසුව දහවල පැමිණෙයි, එනම් එය කළ යුතයේ අවසානය සහ ස්වර්ණමය යුගයේ ආරම්භයයි. මෙය උපරිම අත්කාර රාත්‍රිය ලෙස හැඳින්වෙයි. මෙය අසීමිත කාරණයකි. සීමිත රාත්‍රි තිබෙන නමුත්, සත්ගුරු, දැනුමේ තෙල ලබා දෙන කළ යුතයේ අවසානය, උපරිම අත්කාරය ලෙස හැඳින්වෙයි. සත්ගුරු, පියා, දැනුමේ සුර්යයා ලෙස හඳුන්වයි. ප්‍රථමයෙන් ඔබ පියාගේ සහ උරුමයේ හැඳින්වීම ලබා දිය යුතුයි. නිදසුනක් ලෙස, අධිරාජ්‍යවරයෙකුට පුතෙක් නොමැති විට, ඔහු දුප්පත් කෙනෙකුගේ පුත්‍රයෙක් දරුකමට හදාගන්න අතර, ඔහු දුප්පත්ව සිටි බවත් දැන් ඔහු අධිරාජ්‍යවරයෙකුගේ පුතෙක් වී ඇති බවත්, දරුවාගේ හඳවතට දෙනයි. ඔබද රාවණට අයත් විමෙන් බොහෝ දුගී දුප්පත් වූ බව ඔබ දන්නවා. ඔබ දැන් අයත් වන්නේ අසීමිත පියාටයි. ඔබට දිව්‍යලෝකයේ උරුමය ඔහුගෙන් හිමි වනවා. ඔබ මෙම හැඳින්වීම ඉතා පැහැදිලිව ලබා දිය යුතු අතර ඔවුන් ලවා එය ලිවිය යුතුද වනවා: අපට අපගේ අසීමිත පියාගෙන් අසීමිත උරුමය ලැබෙනවා. වෙනත් කිසිවෙකුට මෙම දැනුම ලබා දිය නොහැක. සන්යාසීන් තම නිවෙස් සහ පවුල් හැර යයි. ඔවුන්, තාත්තේ, මාමා ආදී ලෙස තමන්ට ඇමතිමෙන් නිදහස ලබා ඇත. මෙහි, එය ගෘහ මාවත පිළිබඳ ප්‍රශ්නයකි. ඔවුන් ගෘහ මාවත අත්හරීයි. පියා ඔය දරුවන්ට විස්තර කරයි. ඔබ ගෘහ මාවතේ දේවතාවන්ට සිටියා. ඔබ සියලු ගුණදම් වලින් පිරිසුන් මෙන්ම සියලු පාපයන්ගෙන් තොරව සිටි අතර ඔබ ලෝකයේ අධිපතියන් විය. පසුව, පිදුම් ලබන්නට සූදුසු අයගෙන් ඔබ පුදන්නන් වී, තමන්වම වන්දනා කළා. ඔබ පිදුම් ලබන්නට සූදුසු දේවතාවන්ට සිටින විට, එහිදී ඔබට වන්දනා කිරීමට අවශ්‍ය නොවෙයි. ඒ ආකාරයෙන්ම භාරතය, පිදුම් ලබන්නට සූදුසු දේවතා වංශය විය. පිදුම් ලබන්නට සූදුසුව සිට, ඔබ පුදන්නන් විය. දැන් නැවත වතාවක් ඔය දරුවන්, පුදන්නන්ගෙන් පිදුම් ලබන්නට සූදුසු දේවතාවන් විය යුතුයි. මෙසේ සිහිකර ඇත්තේ මේ නිසයි: ඔබ පිදුම් ලබන්නට සූදුසුයි, එමෙන්ම ඔබ පුදන්නන්. පියා පිදුම් ලබන්නට සූදුසු වන්නේ හෝ පුදන්නෙක් වන්නේ නැත. පියා සෑම විටම පිදුම් ලබන්නට සූදුසුයි. භක්ති මාර්ගයේ, බ්‍රහ්මණ පුජකයන් දේවාලයක ශිව ප්‍රතිමාවක් තබා, ඔවුන් අසුන්ගෙන පියාව වන්දනා කරයි. අපි ඔහුගේ දරුවන්. අප පවසන්නේ: ඔ පරම පියා, පරමාත්ම ජීවය! ඔහු අභාරීරික වන අතර ජීවත්මයන්ද අභාරීරිකයි. මිනිසුන් ශිවා වෙතට යන විට ඔවුන් පවසන්නේ: පරම පියා, පරමාත්ම ජීවය, අභාරීරික ශිවා. මෙම ඉන්ද්‍රියන් තුළින් ජීවත්මය මෙසේ පවසයි. හොඳ ක්‍රියා සිදුකර මිය ගිය අයට, වර්ණනා කරන බව, ඔය දරුවන් දන්නවා. ඔබ එම අභාරීරික ජිකායන කෙනාට පවසන්නේ "මව සහ පියා" කියා පමණයි. ඔබගේ පහසු රාජ යෝගාව සහ දැනුමේ ඉගැන්වීම් තුළින් අපට අසීමිත සතුට තිබෙයි. ඔබ ඒ සඳහා උත්සාහ දරමින් සිටිනවා. මෙය ඉතා පහසුයි. ඔබ බිකේවරු, ප්‍රායෝගික ලෙසින් ප්‍රජාපිතා බ්‍රහ්මාගේ දරුවන්. ඔබ පොද්ගලිකව ඔහු ඉදිරියේ අසුන්ගෙන සිටිනවා. ඔබ ශිව බාබා සහ බ්‍රහ්ම බාබා යන දෙදෙනාම ඉදිරියේ පොද්ගලිකව අසුන්ගෙන සිටිනවා. ශිව බාබාට ඔහුගේම සිරුරක් නැත.

මෙම කෙනාගේ මුළුමනම තුළින්, ශිව බාබා ඔබට රාජයෝගාව උගන්වන බව ඔබ දන්නවා. ක්‍රිස්ණා කුඩා දරුවෙකි. ඔහු මෙසේ කියන්නේ කෙසේද: තම සිරුර සහ ශාරීරික නැදැයින් අමතක කර තමන් ජීවත්මයක් බව සලකන්න? ක්‍රිස්ණාට මෙය කිව නොහැක. මෙය කිව හැක්කේ පියාට පමණයි. එබැවින් මෙය, ඔවුන් සිදුකර ඇති විශාල වරදකි. සියලු දෙනාටම, ලක්ෂ්මි සහ නාරායන් මෙන්ම සියලුම පුරවැසියන්ටද සතුට හිමි විය. උපන් 84ක් ගෙන තමෝප්‍රධාන් වූ අය, ඔවුන්ය. ප්‍රධාන අය, ලක්ෂ්මි සහ නාරායන්ය. රජ සහ රැජින කෙබඳුද, පුරවැසියන්ද එබඳුය. ඔබ දැන් ශුද්ධයන්ගෙන් බ්‍රහ්මණයන් බවට පත්ව ඇත. මෙය ඔබගේ අධික උපතයි. අධික උපත, ධර්මිෂ්ඨ උපත බව කියයි. මෙය ඔබගේ දේවමය උපත බව ඔබ දන්නවා. දිනෙන් දින, බාබා ඔබට නොකඩවා අපත් කරුණු විස්තර කරයි. ඔබ අවසානය දක්වා, ඔබ ජීවත්ව සිටින තුරු, ඉගෙන ගත යුතුයි. කරුණු නොකඩවා මතුවන අතර නොකඩවා එකතු කිරීම් කෙරෙයි. දැනුමේ යාගභෝමය, අවසානය දක්වා පැවතිය යුතුයි. මිනිසුන්, රුද්‍රාගේ යාගභෝමයක් ඇති කරන විට, ඔවුන් මැටියෙන් සැලිගුම සාදා ඒවාට වන්දනා කරයි. වන්දනා කෙරෙන්නේ ජීවත්මයන්ටයි. ශරීර තුළ සිටින ජීවත්ම වන ඔබලා, භාරතය, හිසේ කිරුළ බවට පත්කර තිබේ. එබැවින් ඔය ජීවයන්ට වන්දනා කෙරෙයි. ඔබ පරම පියා, පරමාත්ම ජීවය සමඟ සේවය කරයි, එනිසා, ශිව ප්‍රතිමාව සමඟින් ඔවුන් සැලිගුමද නිර්මාණය කරයි. එබැවින් ප්‍රථමයෙන්ම, ප්‍රධාන දේ වන්නේ පියාගේ හැඳින්වීම ලබා දීමයි. ශිව බාබා උපත ලැබූ නමුත්, ඔහු මවකගේ කුසින් උපත ලබන්නේ නැත. ඔහු අශාරීරිකයි. නිදසුනක් ලෙස, කෙනෙක් තම සිරුර හලා ගිය විට, වෙන්ව ගිය ආත්මය වෙනුවෙන්, ඔවුන් පිසින ලද විශේෂ ආහාර කෑමට එම ජීවය කැඳවයි. එබැවින් ඔවුන් ජීවත්මයට කවයි: ආහාර රස බලන්නේ ජීවත්මයයි. සතුට සහ දුක දැනෙන්නේ යමක් තිත්තද පැණි රසද දැනෙන්නේ ජීවයටයි. සංස්කාර තිබෙන්නේ ජීවත්මය තුළයි. ඔහු සිරුරක් තුළ සිටින විට, ජීවත්මයක් සතුට හෝ දුක අත්විඳියි. දඩුවම් ලැබෙන්නේ කෙසේද කියා, බාබා ඔබට විස්තර කර දී තිබේ. එය සුක්ෂම සිරුරක් නොවෙයි: ඔබට භෞතික සිරුරක් ගැනීමට මගපාදා ඉන්පසුව දඩුවම් ලබාදෙයි. දඩුවම් විඳින්නේ මවුකුසක සිර මැදිරියක් තුළදීය. එම ජීවය අසරණ වී හට්ටා වැලපෙයි: "ඒ ඇති! මාව ඵලයට දමන්න!" මාලිගාවක මව් කුසක නිදසුන තිබේ. ජීවයට ඵලයට පැමිණීමට අවශ්‍ය නොවිය. එය නිදසුනක් පමණයි. සත් යුගයෙහි මව් කුස, මාලිගාවක් වෙයි. එහි පාපයක් නැත. ඔබ අපවිත්‍ර වූයේ කෙසේද කියා, ඔබ දැන් දන්නවා. එම කියමන වන්නේ: අජාමිල් මෙන් පාපතරයෙක්. ඔහු බොහෝ පාපයන් සිදුකළා. පිචිතුරු යනු, පාපයෙන් තොර බවයි. ප්‍රධානතම දෙය පාපයන්ය. සන්යාසීන් පිචිතුරු වීම සඳහා තම නිවෙස් සහ පවුල් හැර දමා යන්නේ මේ නිසා වන අතර ඔවුන් මහා ආත්මයන් ලෙස හඳුන්වන්නේ මේ නිසායි. සියලුම මනුෂ්‍යයන් අපවිත්‍රයි, ඔවුන් දිගටම මෙසේ ගායනා කරන්නේ ඒ නිසායි: සිතාට අයත් රාමා, පාරිශුද්ධකරුයි. රාම රජු, රාසව වංශයට (උසස්) අයත් කෙනාය. ශිව බාබා, රාම රජු ලෙස හැඳින්වෙන්නේ නැත. පරම පියා, පරමාත්ම ජීවය, රාම රජු නොව, රාමා ලෙස හැඳින්වෙයි. මා රජ කෙනෙක් හෝ අධිරාජ්‍යවරයෙක් වන්නේ නැත. ඔබ අධිරාජ්‍යය වන ශ්‍රී ලක්ෂ්මි සහ අධිරාජ්‍යය වන ශ්‍රී නාරායන් වෙයි: මා එය වන්නේ නැත. මම අශාරීරිකයි, උපන් ගැනීම ඉක්මවා සිටිමි. සියලුම ශාරීරික ජීවයන් නොකඩවා පුනර්භව ගනී. පියා පවසන්නේ: මා අශාරීරිකයි. මා ද පදාර්ථයන්ගේ ආධාරය ගත යුතුයි. මා මව් කුසක් තුළට ඇතුළු වන්නේ නැත. මා මෙම කෙනා තුළට ඇතුළු වනවා. මෙම කෙනා තමාගේම උපන් ගැන නොදනී. පියා මෙහි අසුන්ගෙන පහදා දෙයි: ඔබ දේවතාවන්ට සිටියා, පසුව ඔබ ශුද්ධයන් වූ අතර ඔබ දැන් බ්‍රහ්මණයන් බවට පත් වී ඇත. මා ඔබට මෙය පහදා දෙනවා. ඔබ ඔබගේම උපන් ගැන නොදනී. පැමිණ වටහාගන්නේ, බ්‍රහ්මණයන් බවට පත්වන අය පමණයි. පියා පවසන්නේ: ඔබ මේ ආකාරයෙන් උපන් 84 සම්පූර්ණ කර තිබේ. මෙවන් කියමනකි: පරම්පරා 21ක උරුමය. අසීමිත පියා ඔබට අසීමිත සතුටේ උරුමය ලබා දෙනු ඇත. භෞතික පියවරුන්ගෙන් ඔබට ලැබෙන්නේ තාවකාලික සතුටක්. අමරණීය දේශයේ, ඔබට මූල සිට මැද හරහා, අවසානය දක්වාම සතුට තිබෙයි. මෙහි මූල සිට මැද හරහා අවසානය දක්වාම දුක තිබේ. අමරණීයත්වයේ ස්වාමි වන ශිව බාබා, ඔය පාර්වතීන්ට අමරණීයත්වයේ කතාපුවත කියනවා. ඔබට සත්‍ය නාරායන්ගේ කතාපුවතද පවසන කෙනා ඔහුය. මෙය, ඔබට දැනුමේ තෙවැනි ඇස ලබා දීමේ කතා පුවතයි. භාරත ජනතාව, නිරන්තර සතුටින් සිටියා. ඔවුන් බොහෝ පිචිතුරු විය. ඔවුන්ට පවිත්‍රතාවය, නිරෝගිකම සහ ධනය තිබුණි. කිසිකෙනෙක් කිසිදා රෝගී වූයේ නැත. එහි නාමයම වන්නේ දිව්‍යලෝකයයි. පෞරාණික භාරතය, දෙවිලොව වූ අතර, එහි වෙනත් ආගම් හෝ දේශ තිබුණේ නැත. ගසට අනිවාර්යෙන් කඳක් තිබෙනු ඇත. කඳ වූයේ කවුද? ඇත්තවශයෙන් දේවතාවන්ගේ ප්‍රතිමා තිබේ. එය අත්තිවාරමයි, නමුත් ඔවුන් තමන් දේවතා ධර්මයට අයත් අය ලෙස හැඳින්වූයේ නැත. දැන් ඔවුන්ගේ රාජධානිය ස්ථාපිත කෙරෙනවා. ඔබට සත්යයේ රාධා සහ ක්‍රිස්ණා මෙන් යුවලක් විය හැක. එන්න, ඔබට සැබවින්ම දිව්‍යලෝකයේ රාජකුමාරයෙක් විය හැක්කේ කෙසේද කියා, අපි ඔබට විස්තර කරන්නම්. මෙකල, සියලු දෙනාම අපවිත්‍රයි. ඔබට මෙය උපක්‍රමශීලීව ලිවිය හැක. ඔවුන් පවසන්නේ, සියලුම ආගම් එකමුතු වී එකක් විය යුතු බවයි, නමුත් එය කෙසේ සිදුවන්නද? එක් ධර්මය පමණක් තිබුණේ ස්වර්ණමය යුගයෙහි පමණයි. එක් උපදෙසක් සහ එක් භාෂාවක් තිබුණි. එහි කිසිම ගැටුමක් තිබුණේ නැත. ඔවුන් ලෝක පාලකයන් විය. වෙනත් ආගමක් නොතිබුණි. ඔවුන් එය බවට පත් වූයේ කෙසේද හෝ වෙනත් ආගම් හටගත්තේ කෙසේද කියා සොයා ගැනීමට, කිසි කෙනෙක් තම බුද්ධිය භාවිත නොකරයි. වෙනත් ආගම්වල පිචිතුරු ජීවත්ම, උඩ සිට පහළට පැමිණ, සම්පූර්ණයෙන්ම අපවිත්‍ර වූ පසුවයි පාරිශුද්ධකරු පියා පැමිණෙන්නේ. ප්‍රථමයෙන්ම ආගම් ශාස්තෘවරු පැමිණෙන අතර ඉන්පසුව ඔවුන් අත් අයට පැමිණෙන්නට කියයි. ඔවුන් සතෝ, රජෝ සහ තමෝ තත්ත්ව හරහා යා යුතුයි. පැමිණෙන සියලු දෙනාම සතෝ සහ රජෝ තත්ත්ව තුළින් යාමෙන් පසුව තමෝ විය යුතුයි. කෙසේවෙතත් ඔබ, දැන් අපවිත්‍ර බවින් පිචිතුරු වනවා. සියලු දෙනාම කන්තලව් කරන්නේ: දෙවි පියාණෙනි, වඩිනු මැන! පැමිණ අපට දෙවිලොවට ගෙන යන්න. ඇතැම් අය මුක්තිය, දිව්‍යලෝකය බව සලකන අතර තවත් සමහරු, ජීවන-මුක්තිය දිව්‍යලෝකය ලෙස සලකයි. ජීවන-මුක්තිය,

දිව්‍යලෝකය බව, ඔබට වැටහෙනවා. ඔබගේ අංකුරය පැල කෙරෙනවා. ඒ මිනිසුන් දැන් වනාන්තර වල කටු අංකුර පැල කරනවා. දිවා රාත්‍රිය මෙන් වෙනසක් තිබේ. ඔවුන්ට ඒවායේ උත්සවද තිබේයි, ඔවුන්ට ගස් සිටුවීමේ උත්සව තිබේ. ඔබ සෑම දිනකම දේවතා ධර්මය ස්ථාපිත කිරීමේ උත්සවය සමරයි, එනම්, භාරතය, දිව්‍යලෝකය බවට පත් කිරීමේ උත්සවය. ඔබ දිනපතාම මනුෂ්‍යයන්ට දේවතාවන් බවට පත් කිරීමේ උත්සාහයේ යෙදෙයි. කටු, මල් බවට පරිවර්ථනය කිරීම, ඔබගේ දිනපතා උත්සවයයි. එවිට උද්‍යානයේ පාලකයා ඔබට එවැනි ප්‍රතිලාභයක්ද අනිවාර්යෙන් ලබාදෙයි. ඔය දරුවන් ගිනියේ ඇසුවේ: අහෝ ජීවය, ඔබගේ හඳවත් කැඩපතේ බලන්න! ඔබ දිව්‍යලෝකයේ දේවතාවක් වීමට, එනම් ලක්ෂ්මී හෝ නාරායන් විවාහ කිරීමට සූදුස්සෙක් වී තිබේද? ඔබට කිසිදු පථද්දක් නැහැ නේද? බොහෝ කුණාටු පැමිණෙයි: මායා කිසිවෙකු අත්නොහරියි. ඇය විශාල පහන්ද නිවා දමයි. වැරදි ආකාරයේ සිතිවිලි, ඔබට බොහෝ සේ පහර දෙයි. ඔබ ශක්තිමත්ව සිටිය යුතුයි. මෙහිදී මලානික වීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් නැත. ඔබගේ බුද්ධියේ යෝගාව, ඔබ පියාගෙන් ඉවතට බිඳ නොදමිය යුතුයි. පියා සෑම කෙනෙකුගේම නොටියාය. මෙය විෂ සහිත විශාල ඇලකි. ඔබ යෝගා බලයෙන් එය තරණය කරයි. ඔබ විෂ සාගරය හරහා ගොස් ඝෂිර සාගරයට යයි. විෂ්ණුගේ රාජධානිය තිබෙන්නේ ඝෂිර සාගරයේය, එනම් එහි ගිනෙල් ගංඟාවන් ගලයි. මෙහි භූමිතෙල් සහ රුධිර ගංඟා ගලයි. ශිව බාබාගේ ශ්‍රීමත් පිළිපැදීමෙන් ඔබ නිරන්තරයෙන් සතුටින් සිටින ශිවාලයට යන බව, ඔය දරුවන් දන්නවා. ඔබ නිරන්තරයෙන් සතුටින් සිටි අතර ඉන්පසුව මායා ඔබට දුකට පත්කළා. ගෘහ මාවත අධර්මීෂ්ඨ බවට පත් කර තිබේ. එහි ගෘහ මාවත, ධර්මීෂ්ඨයි. පියා දැන් ඔබට, ශ්‍රේෂ්ඨ දිව්‍යමය ගෘහ මාවතට අයත්, ජීව බවට පත් කරවනවා. ප්‍රථමයෙන් ප්‍රධානතම දෙය වන්නේ පියාගේ හැඳින්වීම ලබා දීමය. පියාට අයිති වීමෙන්, ඔබට දිව්‍යලෝකයේ පාලකයන් විය හැක. මෙය දුක් දේශයයි. ඔබ දිව්‍යලෝකයට යන්නේ, මුක්ති දේශය හරහාය, ඔබ ශිවාගේ දේශය සහ විෂ්ණුගේ දේශය සිහි කළ යුත්තේ මේ නිසයි. ඒවා සිහි කිරීමෙන්, ඔබගේ අවසන් සිතිවිලි, ඔබට ඔබගේ ගමනාන්තය කරා ගෙන යයි. ඔබගේ උපන් 84 දෑත් අවසානයකට පැමිණෙන බව සිහියේ තබා ගන්න. එවිට, හෙට දින අප පැමිණ, පාලනය කරනවා ඇති. නොකඩවා ඔබගේ හඳවත් කැඩපතේ ඔබගේ මුහුණ දෙස බලන්න: මා තුළ යම්කිසි දුර්වලතා තිබෙනවාද? අවවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාජදාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදාසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. යෝගා බලයෙන් විශාල විෂ සහිත ඇළ තරණය කරන්න. වැරදි සිතිවිලි ඇති කර මලානික නොවන්න. ශක්තිමත්ව සිටින්න.
2. පිදුම් ලැබීමට සුදුසු වීම සඳහා, භාරතය, කිරුළ බවට පත් කිරීමට, පියා සමඟ සේවය කරන්න.

වරදානය: ඔබ අධිපති සතුට පිරිනමන්නෙක් වී, ඔබ සමඟ සම්බන්ධතාවයකට පැමිණෙන සියලු ජීවත්මයන්ට, නිරන්තරයෙන් සතුටේ අත්දැකීම ලබාදෙන්න. ඔබලා අධිපති සතුට පිරිනමන්නන්, සතුට පිරිනමන්නාගේ දරුවන්, එබැවින් ඔබගේ සතුටේ ගිණුමේ ඔබ නොකඩවා රැස් කර ගත යුතුයි. දවස පුරා, ඔබ යම් කෙනෙකුට දුකක් දුන්නාද කියා පමණක් පරීක්ෂා නොකරන්න, නමුත් ඔබ කිදෙනෙකුට සතුට ලබා දුන්නාද කියා පරීක්ෂා කර බලන්න. අධිපති සතුට පිරිනමන්නන් වන ඔබ සමඟ සම්බන්ධතාවයකට පැමිණෙන ඕනෑම කෙනෙක් සෑම පියවරකදීම සතුට අත්විඳිය යුතුයි. මෙය දිව්‍යත්වය සහ ආධ්‍යාත්මිකත්වය ලෙස හැඳින්වෙයි. මෙම එක් උපතේදී, ඔබ උපන් 21කට රැස්කර ගත යුතුයි, යන අවධානය, සෑම පියවරකම තබා ගන්න.

පාඨය: ඒකායන පියාව ඔබගේ ලෝකය කරගන්න, එවිට ඔබට නොකඩවා අවිනාශී ලැබීම් හිමිවෙයි.

*** ඔම් ශාන්ති ***